

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

16. september 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 476 (Alm. del) af 2. september 2016 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, i hvilken grad skattereformer siden 2001 har været helt eller delvist finansieret af dynamiske effekter.

Svar

I Finansministeriets mellem- og langfristede fremskrivninger indregnes skøn for, hvordan adfærdsvirkninger af reformer påvirker det finanspolitiske råderum, hvor det er relevant og praktisk muligt og baseret på tilgængelig empiri, jf. *Regneprincipper og modelanvendelse i Finansministeriet*, www.fm.dk. Det er for at sikre så korrekt vurdering som muligt af virkningerne af tiltag på de offentlige finanser og samfundsøkonomien.

Det er en politisk prioritering, hvordan og hvornår skønnede adfærdsvirkninger af konkrete ændringer af den økonomiske politik – herunder skattereformer – disponeres. Det er fx en politisk prioritering om adfærdsvirkninger (når der er tilstrækkeligt empirisk grundlag for at skønne over dem) fx medgår til at finansiere en planlagt vækst i det offentlige forbrug eller som en del af en indgået aftale.

I Aftalen *Lavere skat på arbejdsindkomst (2003)*, hvis indfasning blev fremskyndet med *Forårspakken (2004)*, indgik adfærdsvirkninger ikke som en del af finansieringen. Adfærdsvirkningerne af reformen medgik derimod til at reducere det udestående (uudmøntede) reformkrav i 2010-planen. Realisering af reformkravet i 2010-planen var blandt andet en forudsætning for den planlagte realvækst i det offentlige forbrug frem mod 2010 og den pulje til lavere skat, der medgik til finansiering af 2003-skattenedsættelserne.

I *Lavere skat på arbejde (2007)* indgik adfærd med ca. ¾ mia. af den samlede finansiering på knap 10 mia. kr.

Forårspakke 2.0 var fuldt finansieret i varig virkning for adfærd. Adfærdsvirkningerne på netto 5,5 mia. kr. (2009-niveau) medgik til at indfri en del af det uudmøntede reformkrav i 2015-planen. Realiseringen af dette krav var blandt andet en forudsætning for den planlagte realvækst i det offentlige forbrug i 2015-planen.

I *Skattereform 2012* medgik et samlet dynamisk provenu på 3,4 mia. kr. til finansiering af en forøgelse af realvæksten i det offentlige forbrug (2,7 mia. kr.) samt højere ældrecheck mv. (0,7 mia. kr.). I modsætning til i tidligere planer var der ikke i 2020-planen et udmøntet reformkrav, hvilket skal ses i lyset af indførelsen af Budgetloven. Det samme er tilfældet i 2025-planen.

Endvidere kan det bemærkes, at der i *Finanslovsaftalen for 2013* blev indregnet dynamiske effekter fra lavere personfradrag og højere bundskat. I *Vækstplan DK (2013)* blev adfærdsvirkninger af lavere selskabsskat afsat til en pulje til senere udmøntning. Denne pulje blev delvist udmøntet i forbindelse med *Vækstplan 2014*.

Finanspolitikken indrettes overordnet således, at hvis den strukturelle saldo udvikler sig svagere end forudsat i fremskrivningerne, vil der skulle ske en stramning af den økonomiske politik for at indfri de finanspolitiske mål. Hvis den strukturelle saldo omvendt udvikler sig bedre end forudsat, vil det åbne mulighed for nye prioriteringer.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister